

РЕШЕНИЕ

№ 990

гр. София, 14.02.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 21 състав, в
публично заседание на 31.01.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Румяна Лилова

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на
прокурора Балев, като разгледа дело номер **30** по описа за **2013** година
докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от
Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 77, ал. 3 от Закона за
убежището и бежанците (ЗУБ), във вр. с чл. 15, ал. 1, т. 7 ЗУБ.

Образувано е по подадена жалба с вх. № 130 от 03.01.2013 г. по описа на
Административен съд София – град (АССГ), подадена от У. Н. М., гражданин на Н.,
[дата на раждане] с адрес в [населено място],[жк], [жилищен адрес] вх. „Г”, ет. 7, ап.
73, срещу Решение № 790 от 07.11.2012 г., издадено от председателя на Държавната
агенция за бежанците (ДАБ).

В жалбата се навеждат доводи за незаконосъобразност на оспореното решение.
Според оспорващия, невярно е посоченото от административния орган в
административното решение, предмет на контрол, че поведението му не позволявало
нормално проучване и провеждане на процедурата. Той поддържа, че е изпълнил
всички искания, отправени до него от административния орган и не е пречатствал
процедурата. На заявления в ДАБ адрес, а именно: [населено място],[жк], [жилищен
адрес] вх. „Г”, ет. 7, ап. 73, не е получавал съобщения от ДАБ. Релевира довод за
допуснато нарушение на административнопроизводствените правила по причина, че
спорното решение не е подписано от преводач. Позовава се на чл. 67е ЗУБ, във вр. с
чл. 76 ЗУБ. Предвид така изложеното, оспорващият моли оспореното решение да бъде
отменено като незаконосъобразно.

В съдебното заседание оспорващият, редовно призован, се явява лично. Взяма лично
участие в производството чрез назначения му от съда, по реда на чл. 14, ал. 2 АПК,

преводач от и на английски език. Поддържа жалбата. На въпроси на съда, във връзка с дадените му с разпореждането за насрочване указания, уточнява следното: 1. Не се е явил в ДАБ в периода 17.07.2012 г. – 17.11.2012 г. и в този период не е представил доказателства за наличие на обективни причини за неявяването си пред ДАБ и неосказване на съдействие на длъжностните лица; 2. Не твърди да е издадено решение за възобновяване на спряното с Решение № 519 от 17.07.2012 г. производство; 3. Не се е явил на интервю на 22.06.2012 г., по причина, че никой не го е поканил; 4. Потвърждава подписа си върху поканата на л. 19 от делото, с която е поканен да се яви на 22.06.2012 г. на интервю; 5. Не си спомня дали му е провеждано интервю. По същество моли жалбата да бъде уважена, като бъде отменено оспореното решение, тъй като има проблеми в своята страна.

Ответникът председателят на ДАБ, редовно призован, не се явява, но се представлява от редовно упълномощен процесуален представител юрисконсулт К., която от негово име оспорва жалбата. Поддържа, че на 22.06.2012 г. оспорващият не се е явил в ДАБ, като обръща внимание, че е съставен констативен протокол в този смисъл. Оспорва твърдението на оспорващия в обратната насока. По същество счита жалбата за неоснователна и моли да бъде оставена без уважение. Решението е издадено на основание чл. 14, т. 1 ЗУБ, поради което намира за неотнормено обстоятелството, че оспорващият е променил адреса си. Освен това, по причина, че решение е връчено по чл. 76 ЗУБ, не е необходимо наличието на подпис на преводач.

С. градска прокуратура се представлява от прокурора Балев, който дава заключение за неоснователност на жалбата. По същество моли нейното отхвърляне.

По допустимостта на жалбата:

Жалбата изхожда от надлежна страна – адресат на оспорения административен акт, имаща право и интерес от оспорването и като подадена в срока по чл. 149 АПК е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

Административен съд София - град, Първо отделение, 21 състав, като обсъди доводите на страните и доказателствата по делото, намира за установено от фактическа страна следното:

Производството за предоставяне на закрила на У. Н. М. в Р. Б. е започнало по негова молба за регистрирането му като бежанец от 06.01.2012 г., заведена под № УП 3897 от 11.01.2012 г., върху която са положени две резолюции от неизвестни лица „за нова регистрация” и „за регистрация” (л. 41). Тази молба е подадена след като жалбата на чужденеца срещу Решение № 43 от 25.01.2010 г. на председателя на ДАБ (л. 51 - 53), с което му е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут в производство по негова предходна молба от 07.10.2009 г., е отхвърлена с окончателен съдебен акт, постановен от петчленен състав на Върховния административен съд (ВАС) от 12.10.2011 г. (л. 47, 48), с който е оставено в сила Решение № 6625 от 12.05.2011 г. на тричленен състав на ВАС (л. 49, 50).

На 20.01.2012 г. У. Н. М. е запознат с писмени указания, преведени му на английски език от преводач В. П., относно реда за подаване на последваща молба за статут, за процедурата, която ще се следва, както и за неговите права и задължения (л. 38, 39). От лицето е подадена още една молба, с която е потвърдил желанието си за закрила с вх. № 486 от 21.05.2012 г. по описа на Регистрационно – приемателен център (РПЦ) за бежанци – С. и рег. № УП 3897 от 21.05.2012 г. по описа на ДАБ при МС (л. 34 от делото). На същата дата чужденецът е регистриран с имената У. Н. М., от мъжки пол, гражданство - Н., етническа принадлежност – игбо, с дата и място на раждане -

09.06.1974 г. в [населено място] - Н., религия – християнин - протестант, семейно положение – неженен (л. 31). Личните му данни са установени въз основа на декларация по чл. 30, т. 3 ЗУБ (л. 29). От приложение към регистрационния лист (л. 32) се установява, че чужденецът е влязъл в Р. Б. на 02.10.2009 г. Видно от подадената на същата дата молба-декларация (л. 30) У. Н. М. е поискал да му бъде разрешено да пребивава за своя сметка на адрес в [населено място],[жк], [жилищен адрес] вх. „Г”, ет. 7, ап. 73.

От разписка, подписана от оспорващия на 24.02.2012 г., в хода на предходно производство пред ДАБ (л. 35 от делото), се установява, че същият притежава национален паспорт № А 01149140, като върху същата У. Н. М. е удостоверил с подписа си, че владее български език.

В съответствие с връчена на чужденеца на 21.05.2012 г. покана, на 22.05.2012 с него е проведено интервю, обективизирано в надлежно съставен протокол (л. 22-25), което предвид даденото от лицето съгласие (л. 36), е записано със записваща техника.

Във връзка с отправено на 21.05.2012 г. искане до директора на Специализирана дирекция „Т” - Държавна агенция „Национална сигурност” (ДАНС), на 11.06.2012 г. е постъпило писмо, с което председателят на ДАБ е уведомен, че ДАНС не възразява да бъде предоставена закрила в Р. Б. на У. Н. М., в случай че отговаря на условията по ЗУБ.

На 28.05.2012 г. длъжностното лице В. М. е направил предложение за преминаване на ускореното производство, образувано по молбата на У. Н. М. от 21.05.2012 г. в такова по общия ред, предвид изтичането на тридневния срок (л. 21). На същата дата на кандидата за закрила е връчена покана за явяване в ДАБ на интервю на 22.06.2012 г., в 10,00 часа. С нея лицето е уведомено, че неявяването на интервюто ще бъде счетено за неспазване на съществено задължение в производството за предоставяне на статут. Чужденецът също така е предупреден, че неявяването му на определената дата или в продължение на десет работни дни след нея, е основание за спиране на производството по молбата, с всички законни последици от това (л. 19). Видно от поканата, последната е връчена на У. Н. М. в присъствието на преводач.

На 21.06.2012 г. кандидатът за закрила е подал в ДАБ молба – декларация, с която моли да му бъде разрешено по време на производството по ЗУБ да пребивава за своя сметка на адрес в к. к. „С. бряг”, [община], област Б., „ул. и общеж.” „Л.” № 1, ет. 4, ап. 182 (л. 17).

На 22.06.2012 г. интервюиращ орган В. М., в присъствието на преводач В. П. и лицето П. Н., е съставил констативен протокол с рег. № УП – 3897 от същата дата (л. 18). Видно от него се установява отразеното обстоятелство, а именно, че У. Н. М. не се е явил за провеждане на насроченото интервю, въпреки че е уведомен по надлежния ред и е запознат със задълженията си по време на производството за предоставяне на статут и произтичащите от неспазването им последици.

На 03.07.2012 г. главен експерт в РПЦ – С. В. М. е изготвил предложение рег. № УП-3897 до председателя на ДАБ, с което е предложил производството за предоставяне на статут по общия ред на У. Н. М. да бъде спряно (л. 11). Мотивирал се е с това, че кандидатът за закрила, подал последваща молба за статут, не се е явил, след надлежно поканване за провеждане на интервю на 22.06.2012 г. и в продължение на десет работни дни след тази дата.

С Решение № 519 от 17.07.2012 г., издадено от председателя на ДАБ (л. 10), на основание чл. 77, ал. 1 ЗУБ, във вр. с чл. 14, т. 1 ЗУБ, производството за предоставяне

на статут на У. Н. М. е спряно. За да издаде този административен акт ответникът е съобразил, че по молба на чужденеца му е разрешено да пребивава на собствен адрес в курортен комплекс „С. бряг”, [община]. Взел е предвид, че на 22.06.2012 г. той не се е явил в ДАБ за провеждане на насроченото интервю, което е установено с констативен протокол от същата дата. Освен това, У. Н. М. не се е явил в ДАБ и в продължение на десет работни дни след определената му дата, въпреки че е бил уведомен по надлежния ред и е запознат със задълженията си по време на производството за предоставяне на статут и произтичащите от неспазването им последствия.

На 17.10.2012 г. интервюиращ орган В. М. е отправил предложение до председателя на ДАБ (л. 9) за издаване на решение за прекратяване на производството за предоставяне на статут на У. Н. М. по причина, че в продължение на три месеца от подписване на решението за спиране на производството чужденецът – кандидат за закрила не се е явил за възобновяването му.

С Решение № 790 от 07.11.2012 г., на основание чл. 77, ал. 3, във вр. с чл. 15, ал. 1, т. 7 ЗУБ, производството за предоставяне на статут на У. Н. М. е прекратено. За да издаде този акт ответникът е съобразил, че производството за предоставяне на статут на лицето е спряно с посоченото по – горе решение и в продължение на три месеца чужденецът – кандидат за статут не се е явил пред съответното длъжностно лице, за да представи доказателства, че е имал обективни пречки за неявяването си, поради което производството не е възобновено съгласно разпоредбата на чл. 77, ал. 2 ЗУБ. Органът е приел, че с неявяването си кандидатът за статут е отказал да съдейства на длъжностните лица от ДАБ за изясняване на обстоятелствата, свързани с неговата молба.

При така установеното от фактическа страна Административен съд София – град, Първо отделение, 21 състав, направи следните правни изводи:

При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспореното решение (чл. 168, ал. 1 АПК), на основанията посочени в чл. 146 АПК, съдът намира, че решението е издадено от компетентен орган по смисъла на чл. 75, ал. 1 ЗУБ и в рамките на неговите правомощия - председателят на ДАБ, който е овластеният от закона орган да вземе решение за прекратяване на производство за предоставяне на статут. При издаването му е спазена предвидената в закона писмена форма и са съобразени предвидените в ЗУБ административнопроизводствени правила. Решението е взето от административния орган при условията на обвързана компетентност.

Разгледана по същество жалбата на У. Н. М. е неоснователна, поради което следва да бъде отхвърлена.

Съгласно чл. 77, ал. 1 ЗУБ по предложение на съответния интервюиращ орган, председателят на ДАБ спира производството за предоставяне на статут на основание чл. 14 ЗУБ. Разпоредбата на чл. 14 ЗУБ разписва, че производството за предоставяне на статут на бежанец или хуманитарен статут се спира, когато чужденецът без основателни причини: 1. след надлежно поканване не се яви на интервю в продължение на 10 работни дни; 2. промени адреса си, без да уведоми за това ДАБ или съответния регистрационно-приемателен център; 3. отказва да съдейства на длъжностните лица от Държавната агенция за бежанците за изясняване на обстоятелствата, свързани с неговата молба. Спряното производство се възобновява, когато чужденецът, търсещ закрила, представи доказателства, че е имал обективни причини за промяна на адреса или обективни пречки за неявяване или несъдействие

на длъжностните лица (чл. 77, ал. 2 ЗУБ).

Предвид така посочената правна регламентация, съдът намира, че в настоящия случай са били налице фактическите и правни основания за вземане на решение от председателя на ДАБ за спиране на производството за предоставяне на закрила на оспорващия от 17.07.2012 г. То, от своя страна, се явява предпоставка за издаването на административното решение, предмет на контрол в настоящето съдебно производство. Безспорно се установи, че кандидатът за закрила У. Н. М. не се е явил в ДАБ на определената му дата за интервю – 22.06.2012 г., както и в продължение на десет работни след тази дата.

Следва да се има предвид, че въпреки дадените указания на оспорващия с разпореждането за насрочване от 07.01.2013 г. досежно разпределението на доказателствената тежест в съдебното производство и предоставената възможност, същият не установи и не доказа по делото твърдения от него в жалбата и обстоятелства, нито че се е явил в ДАБ в периода от 22.06.2012 г. до 17.07.2012 г., в който се съдържа периода от десет работни дни по чл. 14, т. 1 ЗУБ. Нещо повече, в хода на проведеното на 31.01.2013 г. съдебно заседание по делото, У. Н. М. изрично заяви, чрез назначения му по реда на чл. 14, ал. 2 АПК преводач, че не е отишъл на интервю на 22.06.2012 г. като не оспори, че подписът, положен върху връчената му на 28.05.2012 г. покана за интервю е негов (л. 47, 48). В този смисъл, съдът намира за неотнормими оплакванията на оспорващия, заявени в жалбата му, относно адреса на който живее и който е подал в ДАБ, както и това дали е получавал каквито и да било съобщения от ДАБ на този адрес. У. Н. М. е бил уведомен за задължението си да се яви на интервю на 22.06.2012 г. при връчване на поканата за това на 28.05.2012 г. Освен това, както по – горе се посочи, той е бил уведомен за последиците от неявяването си на интервюто, както и в продължение на десет работни дни след датата на интервюто, както с връчване на поканата на 28.05.2012 (виж текста и – втори и трети параграф), така и с уведомяването му на 20.01.2012 г. за писмените указания преведени му на английски език от преводач В. П., относно реда за подаване на последваща молба за статут, за процедурата, която ще се следва, както и за неговите права и задължения (виж обратната страна на л. 38). Неоснователно е и възражението, че решението за спиране на производството за предоставяне на статут на оспорващия не му е връчено. По аргумент от разпоредбата на чл. 79а ЗУБ решението за спиране на производството не се връчва на лицето. За това, впрочем, кандидатът за закрила изрично е уведомен, видно от текста на посочените по – горе писмени указания, с които той е запознат още на 20.01.2012 г. на английски език.

Съгласно чл. 77, ал. 3 ЗУБ по предложение на интервюиращия орган, когато са налице условията, предвидени в този закон, или по молба на чужденеца, председателят на ДАБ прекратява производството за предоставяне на статут. „Условията” за прекратяване на производството за предоставяне на статут са разписани в чл. 15 ЗУБ. Разпоредбата на чл. 15, ал. 1, т. 7 ЗУБ, посочена като основание за издаването на спорния административен акт, предвижда като правна последица прекратяване на производството при неявяване на кандидата за закрила пред съответното длъжностно лице на ДАБ в продължение на три месеца от спирането на производството по чл. 14 ЗУБ, за представяне на доказателства, че е имал обективни причини за промяна на адреса или обективни пречки за неявяване или несъдействие на длъжностните лица.

Предвид така цитираните разпоредби, съдът намира, че към датата на издаване на спорното решение са били налице фактическите и правни основания за издаването му

от председателя на ДАБ. След издаване на решението за спиране на производството за предоставяне на закрила на оспорващия от 17.07.2012 г. чужденецът не се е явил в ДАБ, за да представи доказателства, че е имал обективни пречки за неявяването си. Предвид последното, производството за предоставяне на статут не е възобновено.

На оспорващия бяха дадени указания с разпореждането за насрочване с оглед установяване, че се е явил в ДАБ в периода 17.07.2012 г. – 07.11.2012 г. за представяне на доказателства, че е имал обективни пречки за неявяване или несъдействие на длъжностните лица, както и на такива, че производството му за предоставяне на статут е възобновено, ако твърди това. Предвид процесуалното бездействие на У. Н. М. в тази насока, съдът следва да приеме, че безспорно се установи, че кандидатът за закрила не се е явил в ДАБ в периода 17.07.2012 г. – 07.11.2012 г. за представяне на доказателства, че е имал обективни пречки за неявяване или несъдействие на длъжностните лица, както и това, че производството му за предоставяне на статут не е възобновено по реда на чл. 77, ал. 2 ЗУБ. В този смисъл са и неговите изявления, направени в съдебното заседание на 31.01.2013 г. (л. 77). Оспорващият не ангажира никакви доказателства, в това число гласни доказателствени средства, за установяване на обратното. По тези причини твърдения на У. Н. М., направени в жалбата останаха недоказани.

Предвид така изложеното, съдът намира, че изводът на административния орган за наличието на материалноправните предпоставки за издаване на спорния административен акт, с който е прекратено производството на У. Н. М. на соченото в оспореното решение правно основание, е правилен и законосъобразен. Следва да се посочи също така, че твърденията на оспорващия, наведени в жалбата и в съдебно заседание, че е посещавал ДАБ за съобщаване на новия адрес в курортен комплекс С. бряг и в [населено място],[жк]се доказват от приложените в административната преписка доказателства и от представеното от лицето в съдебното заседание заверено копие от регистрационна карта на чужденец. Тези факти обаче, са неотносими към законосъобразността на процесното прекратително административно решение, доколкото са настъпили в периоди извън процесните. Молбата – декларация за разрешаване пребиваването на чужденеца на адрес в курортен комплекс С. бряг (л. 17) е депозирана в ДАБ на 21.06.2012 г., тоест един ден преди датата, на която е следвало да се яви на интервю, а адресът на лицето в[жк]е заявен и регистриран, считано от 02.01.2013 г. (л. 75). В този смисъл тези доказателства са неотносими към спора.

Релевираните в жалбата доводи за допуснати от административния орган нарушения при съобщаване на спорното решение също са неоснователни. Съгласно чл. 79а ЗУБ решенията по раздел IV „Спиране и прекратяване на производството за предоставяне на статут” се връчват по реда на чл. 76 ЗУБ, с изключение на решението за спиране на производството. Разпоредбата на чл. 76, ал. 3 ЗУБ разписва, че ако решението не бъде връчено лично в четиринадесетдневен срок от издаването му, на чужденеца се изпраща съобщение с обратна разписка. Именно по този начин е процедирано в процесната хипотеза. Поради невръчване лично на лицето на спорното решение, то му е било изпратено с обратна разписка на последния заявен от него адрес в курортен комплекс С. бряг. Видно от представените

доказателства, пратката не е потърсена от получателя, поради което и на основание чл. 76, ал. 5 ЗУБ решението се счита за връчено. Освен изложеното, ненужно се явява превеждането му и предвид констатираното от съда и посочено по – горе обстоятелство, че оспорващият владее български език, удостоверено с неговия подпис.

Доводите на У. Н. М. относно наличие на предпоставките за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут поради проблеми в страната му на произход (виж протокола от съдебното заседание) съдът няма да обсъжда, тъй като ги преценява за неносими в настоящето производство. Спорното решение е издадено на основание чл. 77, ал. 3 ЗУБ, а не в хипотезата на чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4 ЗУБ.

Поради изложеното, оспорването по жалбата срещу заповедта е неоснователно. Не са налице отменителни основания по чл. 146 АПК за незаконосъобразност на оспорения административен акт. По тези причини жалбата на У. Н. М. следва да бъде отхвърлена.

Водим от горното и на осн. чл. 90 и чл. 91 ЗУБ, във вр. с чл. 172, ал. 2, предл. четвърто АПК, Административен съд София - град, Първо отделение, 21 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалба с вх. № 130 от 03.01.2013 г. по описа на Административен съд София – град, подадена от У. Н. М., гражданин на Н., [дата на раждане] с адрес в [населено място],[жк], [жилищен адрес] вх. „Г”, ет. 7, ап. 73, срещу Решение № 790 от 07.11.2012 г., издадено от председателя на Държавната агенция за бежанците, с което е прекратено производството за предоставяне на статут, образувано по молба на лицето с вх. № 486 по описа РПЦ – С. от 21.05.2012 г.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред тричленен състав на Върховния административен съд в четиринадесетдневен срок, считано от съобщението и получаване на препис от него от страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: